

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

11. Quando edita, quando completa prophetia contra Palæstinos, de qua
cap.47.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

precedenti vaticinio probabiliter anno quarto Ioakimi tribuitur, ita vt occasione vincendi, aut victi Pharaonis ad Euphratem, aliam stragem denunciet Aegyptijs imminentem, quam aliquot annis post Ierosolymorum euersionem Nabuchodonosor intulit, quando Aegyptum longè lateque populatus in suam redegit potestatem. Ad hoc enim tempus, huius oraculi euentum applicant auctores iam laudari, Sanctius hic num. 23. & indicat Theodoretus cum ait, Ieremiam illa quae hic minatur praedixisse Iudaeis, cum descendissent in Aegyptum, quando lapides condidit sub vestibulo palatiorum: quod sine dubio post urbis & Sedeciae casum accidit, vt pater Ierem. 43. v. 9.

2. Dices: Septuaginta cap. suo 26. vers. 13. hanc prophetiam ita ordiuntur: *Qua locutus est Dominus in manu Ieremiae cum veniret Rex Babylonis ad percutiendam Aegyptum.* Haec autem verba videntur indicare, hoc vaticinium eo tempore editum, quo Chaldaeus infestis signis petebat Aegyptum. Resp. ita quidem habere versionem Latinam Graeco textui annexam: Sed valde obscuro sensu. Ipsi enim Septuaginta, vocem Hebraeam *labo*, reddiderunt. *re* & *la*, quod aliqui vertunt, quod veniret, siue eo quod veniret, alij transferunt de veniendo, vel de eo, quod venturus esset, alij denique vt veniret. Vulgata autem editio optimè ceteros totus his verbis declarat: *super eo, quod venturus esset Nabuchodonosor rex Babylonis, & perisurus terram Aegypti*, hoc est, de hostili Nabuchodonosoris aduentu, siue expeditione in Aegyptum, vt bene Castrius hic num. 7. Taceo, ex communi auctorum sensu, videri Ieremiam prius vitâ functum, quam Babylonius, eò moret.

Editio Graecanò pugnat cum Latina.

api
logia
menti

IEREM. XLVII. vii.

Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam Prophetam, contra Palaestinos, antequam percuteret Pharao Gazam.

Q V A E S T I O X I

Quando edita haec prophetia: quando completa.

1. Cum S. Vates praemittat, hoc verbum sibi factum, antequam percuteret Pharao Gazam, tempus subindicat, non completæ, sed oblatæ sibi prophetiae, vt monet Castrius, ac proinde Scriptores, vt doceant, quo tempore haec praedixerit Ieremias inquirunt, quando Gazam ceperint Aegyptij. Qua de re nobis diuinandum esse affirmat Sanctius: quia neque ex scriptura sancta, inquit, neque ex probato aliquo auctore, quod ego viderim, aliquid inuenio solidi, cui innitar.

Edita est Gaza nondum capta.

2. Allignat tamen idem auctor, tria diuersa tempora, quibus Gazam ab Aegyptijs

De Gaza capta 3. Opiniones

P.
H. Philij

Chrono
vet. Test.

A 11
17

Aegyptijs percussam suspicari quispiam possit. 1. anno postremo hinc ascendit Pharaon Necho rex Aegypti contra regem Assyriorum, ad Euphratem. 4. Reg. 23. vers. 29. Cum enim vel contra Assyrios Pharaon, aut victor ab Euphrate rediret, cur certis de causis, non potuit expugnare? 2. Anno 4. Ioakim, quo Aegyptij in Characmis à Nabuchodonosore victi sunt. Jerem. 46. vers. 2. Tunc forsitan in reditu Gazam? 3. Eo tempore, quo rex Aegypti Sedecia Iudæorum regi à Chaldeis subsidium afferre volebat: siquidem verisimile est, tunc Gazam Iudæorum venisse potestatem, quando Nabuchodonosor omnes Iudæas civitates expugnauerat, exceptis Ierosolymis, Lachis, & Azeca. Jerem. 34. 7. Cum igitur Gaza non procul ab Aegypto distaret, potuit eam prius vel posterius expugnasse, quam à Nabuchodonosore victis in Aegyptum regrederetur.

Non est captus mortuus Iosia.

3. Tametsi vero absolute fieri poterit, ut Pharaon Necho, post iterum Gazam diriperet, aut saltem vexaret: nullum tam enigmatis id ipsa eo tempore contigisse. Imo tunc Pharaonis imperio periret, atque adeo tota Syria, ut notat Sanctius, qui putat, verisimilius est, num quartum Ioakim Gazam ab Aegypto percussam, cum hinc ad Euphratem malè multatus, & magna Syria parte perituras, in fugam refugeret. Tunc enim putat non esse incredibile Gazas Chaldeis potentioribus sese adiunxisse, ac ideo Pharaonem pudore & timore motum, iram suam in Gazas effudisse. Quam opinionem non improbat Sanctius, nec alij, mox laudandi, quia tunc nulla suberat causa, cur non sequebatur Pharaon, quippe, quos Aegypto vicinos, & initio susceptæ expeditionis subiectos habebat: nec est verisimile Gazam circumvenire, nisi prius defecisset, quam Pharaon cum suarum copiarum reliquijs in Aegyptum regrederetur.

Conclusio.

4. Probabilior itaque videtur opinio Hebræorum, Lyran, Nethusiani, Castrij, Maldonati, Cornelij, Marianæ, Menochij, qui ex cladem Gazas illam eo tempore, quo interrupta Ierosolymitanæ, Nabuchodonosor, Pharaonem, Iudæis opem ferre conatum videtur, in fugam compulsi. Tunc Gazas Chaldeis se adiunxisse videtur Pharaonem, vel antequam caderetur, vel post suorum stragem, potuit arma stringere, Babylonij obsidionem Ierosolymitanam extempore auxiliis. Quando autem id acciderit disputavi cap. 34. q. 6.

Quando completa hac prophesia.

5. Completa est hæc prophesia post excidium Ierosolymitanam captam Aegyptum. Prior huius asserti pars inde colligitur, quod Iudæi v. 4. uniuersam terram Philistinorum atque Phœnicia cladem prædicant.

terco euenit, quod euerſa Ieruſalem inſultauerint, & Iudæos malè tractauerint. Amos 1. v. 9. Ezech. 2. v. 15. & cap. 26. v. 5. Id autem ante vaſtatam à Nabuchodonoloſore Aegyptum accidiffe indicat Iſaias cap. 23. v. 5. Cum auditum fuerit in Aegypto dolebunt, cum audierint de Tyro. Quem locum ſic interpreta- tur S. Hieronymus: cum hoc Aegyptus audierit, ipſa etiam terretur, ſe quoque intelli- git eadem qua Tyrus paſſa eſt, eſſe paſſuram. Contentit Iosephus, quoad priorem par- tem, & tempus adimpleri huius vaticinij clariùs assignat lib. 10. Antiq. cap. 11. Quis inquit poſt excidium Ieroluſymitanum anno, qui fuit regni ipſius Nabuchodoneloſori regniſſimus terius, magnis copijs inuaſit Cœlen Syriam, (ad quam ſpectat Palæſtina & Tyrus) qua ſubacta bellam geſit contra Ammonitas & Moabitas, & his quoque perdomi- tum Aegyptum hoſtiliter eſt aggreſſus. Ita docent Caſtrius & Sanctius: at vero Salia- mus ad om. m. 34. 51. num. 2. etſi fateatur hanc doctrinam eſſe S. Hieronymi & Io- ſephi, putat nihilominus prius vaſtatam Aegyptum, quam Cœleſyriam. Malo S. Hieronymum ſequi, propter locum Ezechielis iam indicatum. Vide Notas in ca. 29. Ierem. v. 17.

IEREM. XLVIII. v. 1.

Ad Moab: hac dicit Dominus exercituum.

Q V Æ S T I O XII,

De tempore huius prophetia.

1. **D**ubium eſt *Primò*, quando editum ſit hoc vaticinium, vtrum eo tempore, quo contra Palæſtinos denunciata ſunt ea, quæ cap. præcedenti conte- nentur, iuxta communem illam regulam, qua plerique omnes ea oracula quæ nullum temporis notam præferunt, ad præcedentis prophetiæ tempus reuocare ſolent: an vero ad initium regni Sedeciæ, quando Ieremias contra Ælam pro- phetauit, vt cap. ſeq. v. 34. legimus. Omnes enim iſtæ prophetiæ, inter ſe quo- dammodo connexæ & ad idem tempus ſpectare videntur.

Dubium.
Ratio du-
biandi.

2. Hoc poſterius magis arridet Caſtrio, in huius cap. argumento, vbi opi- natur, has omnes prophetias editas ab Ieremia in principio regni Sedeciæ, quando ad adu- entum Legatorum, à regibus Edom, Moab, Ammon, Tyri, Sidonis, miſſorum. S. Vates ſibi catenas & vincula iniecit, vt latè deſcribit ipſe Ieremias cap. 27. Cum enim tunc tēporis contra Ælam vaticinatus ſit, vt Caſtrius autumat, pari ratione de cæteris gentibus, occasione Legatorum futura ceciniffe videtur. Caſtrio ad- ducit Sanctius, ideoque hoc & ſequens caput 27. putat eſſe ſubneſtendum.

Opinio.

Ratio.

3. Hæc tamen ratiocinatio imbecillis eſt: non enim conſtat Iere- miam prophetaſſe contra Ælam, quando ſibi fecit catenas & vincula. De- inde, illa, quæ ca. 27. habentur, Gentes concernunt, nec tamen ſub initium, ſed

Examina-
tur.

api

logia
menti

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN